

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

The empty tomb of Yeshua wasn't exactly empty. Find out what the first eye-witnesses encountered in the darkness.

The Empty Tomb that Wasn't Empty

The ad hoc burial society consisted of Mary the mother of James the Less, Salome the mother of James and John, Joanna the wife of Chuza (Herod's steward), and a fourth, unnamed woman. As the four women drew closer to the tomb, they remarked, "Who will roll away the stone for us from the entrance of the tomb?" (Mark 16:3). They feared that the stone might be too heavy for them to move.

By the time they arrived, Mary Magdalene was already gone. The early morning light backlit the Mount of Olives, and the city walls cast a morning shadow over the garden of Golgotha. "Looking up, they saw that the stone had been rolled away, although it was extremely large" (Mark 16:4). The open tomb and absence of the guards seemed to imply that the authorities had moved the body to some undisclosed location. The women decided to investigate. In the phantom light of dawn the small portal before them opened into pitch black darkness. Gathering their courage, one at a time, they stooped down to enter through the three-foot tomb mouth, crawling and feeling their way into the total darkness. It took a few moments for each of the women to squeeze into the tomb where they stood in the work pit. One of them had brought a lamp along in order to illumine their work. Imagine their shock and surprise when the light of the little oil lamp fell upon a mysterious young man, sitting motionless in the darkness, seated on the right-hand funeral bench and dressed in a white robe. The heart leaps into the throat; the hair stands on end, and the knees buckle. With the subtle power of understatement, the Gospel of Mark says, "They were alarmed" (Mark 16:5). The angel said (with a straight face), "Don't be alarmed" (Mark 13:7). It's a nasty trick to play on someone, even if you are an angel. The alarming, young man said to the women, "Do not be amazed; you are looking for Yeshua the Nazarene, who has been crucified. He has risen;

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Het lege graf van Yeshua was niet echt leeg. Ga eens na wat de eerste ooggetuigen in de duisternis aantreffen.

Het Lege Graf dat niet Leeg Was

Het begrafeniscomité bestond voor dit geval uit Maria, de moeder van Jakobus de Jongere, Salome, de moeder van Jakobus en Johannes, Johanna, de vrouw van Chusas (de rentmeester van Herodes), en een vierde, niet nader genoemde vrouw. Naarmate de vier vrouwen dichterbij het graf kwamen, merkten ze op: "Wie zal voor ons de steen van de ingang van het graf weggrollen?" (Marcus 16:3). Zij vreesden dat de steen voor hen te zwaar zou zijn om te verplaatsen. Tegen de tijd dat ze aankwamen, was Maria Magdalena al weg. Het vroege ochtendlicht verlichtte de Olijfberg, en de stadsmuren wierpen een ochtendschaduw over de tuin van Golgotha. "Opkijkend, zagen ze dat de steen was weggerold, ofschoon hij zeer groot was" (Marcus 16:4). Het open graf en de afwezigheid van de bewakers leek te impliceren dat de autoriteiten het lichaam naar een of andere geheime locatie hadden verplaatst. De vrouwen besloten het te onderzoeken. In het schimmig licht van de dageraad opende de kleine toegang voor hen een pikzwarte duisternis. Met verzamelde moed, bogen ze zich een voor een om door de grafmond van amper een meter hoog te gaan, om dan kruipend en tastend verder te gaan tot in de totale duisternis. Het duurde niet lang voor al de vrouwen tegen mekaar gedrukt in de werkput van het graf stonden. Een van hen had een lamp meegenomen om bij hun werk te lichten. Stel je hun schok en verbazing voor toen het licht van de kleine olielamp op een mysterieuze jonge man viel, die roerloos in het donker zat, gezeten op de rechter graftafel en gekleed in een wit gewaad. Hun hart klopt in hun keel; de haren gaan overeind staan, en de knieën knikken. Met de subtiele kracht van een te zwakke uitdrukking, zegt het evangelie van Marcus: "Ze waren stomverbaasd" (Marcus 16:5). De engel zei (met een uitgestreken gezicht): "Wees niet bang" (Marcus 16:7). Het is een nare manier om zo naar iemand te reageren, zelfs als u een engel bent. De alarmerende, jongeman zei tegen de vrouwen: 'Wees niet verbaasd; u bent op zoek naar Yeshua de Nazarener, die gekruisigd is. Hij is opgestaan; Hij is

He is not here; behold, here is the place where they laid Him." With a gesture, he indicated the funeral bench on which Nicodemus and Joseph had left the body. The women's eyes fell upon the Master's abandoned grave clothes. They saw the linen wrappings lying there, and the cloth which had been on His head.

The Hebrew word for "angel (mal'ak, מלאך)" means "messenger." The messenger continued with his message, "Go, tell His disciples and Peter, 'He is going ahead of you to Galilee; there you will see Him, just as He told you'" (Mark 16:6-7).

hier niet; zie, hier is de plaats waar ze Hem legden." Met een gebaar, gaf dat hij de graftafel aan waarop Nicodemus en Jozef het lichaam achtergelaten hadden. De ogen van de vrouwen vielen op de achtergelaten grafkleden van de Meester. Zij zagen de linnen wikkels liggen en de doek die op Zijn hoofd was geweest.

Het Hebreeuwse woord voor "engel (mal'ak, מלאך)" betekent "boodschapper." De boodschapper ging verder met zijn boodschap: "Ga Zijn discipelen en Petrus zeggen: 'Hij gaat voor jullie uit naar Galilea; daar zullen jullie Hem zien, precies zoals Hij jullie zei'" (Marcus 16:6-7).

